

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

26 juni 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo –

**houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992,
wat de onroerende voorheffing betreft**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Erik Matthijs**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Gilbert Bossuyt, Lucien Suykens ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Chris Vandenbroeke.

Plaatsvervangers :

de heer Gerald Kindermans, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Eric Van Rompuy, N. ;

de heren Freddy Feytons, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Guy Swennen, Bruno Tobback ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Nam ook deel aan de debatten : de heer Carl Decaluwe.

Zie :

587 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nrs. en 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
A. Toelichting door de heer Carl Decaluwe, mede-indiener	4
B. Algemene bespreking	4
B.1. Algemene waardering voor het voorstel van decreet	4
B.2. Regeling onproductiviteit uitbreiden tot onproductiviteit ingevolge wegeniswerken in opdracht van het Vlaamse Gewest ?	5
B.3. De problematiek van de uitzonderingsbepalingen die niet in het WIB zijn opgenomen	5
B.4. Verzoek tot advies aan de Raad van State ?	6
C. Artikelsgewijze bespreking	6
D. Eindstemming	9
E. Wegstemmen reflectietermijn	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op woensdag 13 juni en donderdag 21 juni 2001 het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft (*Parl. St. Vl. Parl. 2000-2001, nr. 587/1*).

A. TOELICHTING DOOR DE HEER CARL DECALUWE, MEDE-INDIENER

De heer Carl Decaluwe verduidelijkt dat niet-gemeubileerde gebouwde onroerende goederen die opgenomen zijn in een onteigeningsplan en die langer dan 12 maanden niet in gebruik genomen zijn, sedert 1 januari 1999 niet meer vrijgesteld zijn van onroerende voorheffing.

Nogal wat mensen zijn daardoor in de problemen geraakt : hun eigendom is in een onteigeningsplan opgenomen waardoor het zeer moeilijk wordt om hun eigendom nog te gebruiken of te verhuren. Hoewel de onproductiviteit een gevolg is van een overheidsbeslissing, betalen de eigenaars onroerende voorheffing. Tussen 1994 en 1998 is de wetgeving verschillende keren aangepast zodat een vrijstelling of een proportionele vermindering kon worden toegekend voor niet-gemeubileerde gebouwde onroerende goederen die opgenomen zijn in een onteigeningsplan en die langer dan 12 maanden niet in gebruik genomen zijn. Met dit voorstel van decreet wil de mede-indiener dat opnieuw invoeren.

De spreker stelt dat hij dit voorstel van decreet heeft ingediend op basis van een aantal concrete voorbeelden : in Kortrijk zijn nu al heel wat gebouwen onteigend voor werkzaamheden aan de Leie die misschien pas over twee jaar zullen worden uitgevoerd. Hij kondigt tegelijkertijd een amendement aan voor bouwmaatschappijen die bijvoorbeeld begijnhoven renoveren (zie verder de bespreking van amendement nr. 1).

De spreker citeert verder een mededeling van het Decreetgevend Secretariaat aan het uitgebreid Bureau betreffende een recent arrest van het Arbitragehof (arrest 22/2001) : "Op 1 maart 2001 zei het Arbitragehof (arrest 22/2001) in antwoord op een prejudiciële vraag voor recht dat artikel 60 van het Vlaamse decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 het gelijkheidsbeginsel schendt in zoverre die be-

paling ertoe leidt dat de vermindering van de onroerende voorheffing waarin artikel 257, 4° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorziet, niet toegekend wordt aan eigenaars van een leegstaande en goed onderhouden woning van wie de woning leegstaat om redenen die onafhankelijk zijn van hun wil."

Het Arbitragehof onderzocht enkel de decreetteksten zoals van toepassing op de aanslagjaren 1993 en 1995.

De heer Carl Decaluwe spreekt zich hierover niet verder uit, maar volgens deze nota zijn er verschillende verdedigbare interpretaties mogelijk over de vraag voor welke aanslagjaren het gelijkheidsbeginsel nu geschonden is. Er is een grote rechtsonzekerheid op het terrein. De spreker vraagt hierover duidelijkheid. Een mogelijkheid is spoedadvies vragen aan de Raad van State of zelf een interpretatie te geven door het aannemen van een bepaling terzake.

Het voorstel van decreet wil de kwijtschelding of proportionele vermindering voor hogere genoemde onroerende goederen herinvoeren vanaf het aanslagjaar 1992.

B. ALGEMENE BESPREKING

B.1. Algemene waardering voor het voorstel van decreet

Volgens de heer *Ludo Sannen* verdient het net aangehaalde probleem alle aandacht. Hij vindt het voorstel van decreet heel redelijk, maar het aangekondigde amendement nr. 1 van de indieners bewijst volgens hem dat beter gezocht kan worden naar een consistente en bredere hervorming inzake de onroerende voorheffing. Vraag is of onmiddellijk en partieel moet worden ingegrepen of de onroerende voorheffing in haar geheel wordt aangepakt waarbij zowel het beleid wordt bijgestuurd als onrechtvaardigheden weggewerkt ?

De heer *Stefaan Platteau* gaat akkoord met de heer Ludo Sannen en pleit ervoor heel de onroerende voorheffing te herbekijken. Inhoudelijk heeft deze spreker geen moeite met het voorstel van decreet, hij heeft dienaangaande al op 30 mei laatstleden een vraag om uitleg gesteld aan de minister-president inzake de kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing wanneer de onproductiviteit van een niet-gemeubileerd onroerend goed langer duurt dan 12 maanden (*Hand. Vl. Parl. 2000-2001, nr. C188 – FIN8*).

Minister-president Patrick Dewael antwoordt dat het aan de commissie toekomt om te antwoorden op de vraag van de heer Sannen om dit voorstel van decreet te kaderen in een fiscale hervorming die wordt aangekondigd voor het najaar. De federale regeling voorziet indertijd in een mogelijkheid tot kwijtschelding of proportionele vermindering bij onproductiviteit.

De Vlaamse overheid heeft die mogelijkheid in het kader van het leegstandsbeleid afgeschaft door middel van het decreet van 25 juni 1992. Die maatregel is achteraf meermaals verzacht, onder meer door de afschaffing te beperken tot die onroerende goederen die langer dan 12 maanden onproductief zijn. Voor goederen die zijn opgenomen in ontegeningsplannen of waarover de eigenaar zijn rechten niet kan uitoefenen als gevolg van een ramp, gerechtelijke procedure of een niet-afgehandelde erfenisprocedure, wordt toch de kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing voorzien, ook al duurt de onproductiviteit langer dan twaalf maanden.

B.2. Regeling onproductiviteit uitbreiden tot onproductiviteit ingevolge wegeniswerken in opdracht van het Vlaamse Gewest ?

De heer *André Denys* erkent het door de indieners aangebrachte probleem maar plaatst het in een breder kader. Hij verwijst bijvoorbeeld naar de problemen die bedrijven ondervinden als gevolg van wegeniswerken in opdracht van het Vlaamse Gewest die vaak twee jaar duren. Het probleem lijkt de spreker daarom groter dan wat hier wordt aangebracht als probleem. Moet de onroerende voorheffing van die bedrijven dan ook aangepast worden ? Hij vraagt minister-president Patrick Dewael om daaraan te verhelpen in zijn fiscaal plan.

De heer *Ludo Sannen* antwoordt daarop dat die wegeniswerken op lange termijn een meerwaarde voor de getroffen bedrijven inhouden.

Mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* zegt dat het probleem waarnaar de heer *André Denys* verwijst veel ruimer is : er is immers ook sprake van winst-derving. Ze wil dat probleem daarom liever niet koppelen aan het voorstel van decreet.

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, stelt dat men het onderscheid moet maken tussen totale onproductiviteit en verminderde productiviteit.

De bekommernis van de heer *André Denys* (inzake de wegeniswerken) is volgens *minister-president*

Patrick Dewael terecht, maar hoort niet thuis in dit voorstel van decreet. Het door de heer *André Denys* geschetste probleem is overigens zeer complex. De vraag is welke criteria men terzake zou kunnen hanteren.

B.3. De problematiek van de uitzonderingsbepalingen die niet in het WIB zijn opgenomen

Minister-president Patrick Dewael wijst op een misvatting onder de indieners van dit voorstel van decreet. De decretale uitzonderingsbepalingen die in de loop der jaren werden goedgekeurd, worden weliswaar niet uitdrukkelijk vermeld in het Wetboek van de inkomstenbelastingen, maar zijn nog steeds van kracht. De spreker vermoedt dat zij die uitzonderingen willen laten opnemen in het Wetboek van de inkomstenbelastingen omdat ze ervan uitgaan dat die uitzonderingen niet meer bestaan.

Het voorstel van decreet gaat voor de minister-president Dewael niet ver genoeg en hij stelt voor het begrip overmacht toe te voegen. Dat lost meteen voor een stuk de interpretatieproblemen inzake een aantal arresten van het Arbitragehof op. Minister-president Dewael is verder bereid het voorontwerp van decreet waaraan zijn administratie werkt aan de commissie te bezorgen. Hij stelt voor niet te stemmen over voorliggend voorstel van decreet en overleg te plegen met de administratie en eventueel het voorstel van decreet aan de Raad van State voor urgent advies voor te leggen.

Tegenover de opmerking van de minister-president dat de decretale uitzonderingsbepalingen wel degelijk van kracht blijven, stelt de heer *Carl Decaluwe* dat de betrokkenen toch geconfronteerd worden met de volledige aanslag.

De *minister-president* repliceert dat de bepalingen wel degelijk rechtskracht hebben, maar dat het voor de goede orde beter zou zijn dat deze bepalingen in het WIB zouden ingeschreven worden.

De betrokken belastingplichtigen zelf moeten wel de vrijstelling aanvragen.

In de gevallen die de heer *Carl Decaluwe* kent is dat gebeurd, maar zijn de aanvragen geweigerd. Jaar na jaar moest die vrijstelling aangevraagd worden.

Op vraag van de heer *Carl Decaluwe* antwoordt de *minister-president* dat zijn diensten tegen de volgende vergadering amendementen op het voorstel van decreet zullen klaarstomen. De heren *André Denys* en *Gilbert Bossuyt* achten het aangewezen

het voorliggende voorstel van decreet te laten amenderen door de meerderheidspartijen.

B.4. Verzoek tot advies aan de Raad van State ?

De Commissie beslist na een korte discussie dien-aangaande het advies van de Raad van State niet in te winnen omdat wordt gevreesd voor het oplopen van te veel vertraging in de werkzaamheden.

C. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Bij dit artikel 1 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt aangenomen eenparig met 10 stemmen.

Artikel 2

1. De heer Herman De Reuse verwijst naar het voorgestelde artikel 257, § 2, 3°, b). De woorden "of een niet-afgehandelde procedure van erfenis" zijn overbodig. Een erfenisprocedure is een lopende gerechtelijke procedure zoals elke andere. De woorden vormen een overbodige explicitering.

2. Er wordt een amendement nr. 1 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/2*) ingediend door de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo, dat ertoe strekt in artikel 2 aan de voorgestelde tekst van 3° een c) toe te voegen, dat luidt als volgt :

"c) een niet-gemeubeld gebouw onroerend goed in renovatie of verbouwing met sociaal of cultureel doel, uitgevoerd door een socialehuisvestingsmaatschappij of in opdracht van een openbare overheid. Het goed dient bewoning als bestemming te hebben. De onroerende voorheffing is opnieuw verschuldigd vanaf 1 januari van het jaar volgend op het einde van de werken."

In de verantwoording van het amendement wordt gesteld dat bij renovatie van gebouwen met sociaal of cultureel doel de investeringen door de omvang van de werken vaak gespreid zijn over meerdere jaren. Daardoor zijn grote delen langer dan een jaar onverhuurbaar. Vrijstelling van onroerende voorheffing kan ook in deze gevallen niet verkregen worden. Bij grotere projecten kan de onro-

rende voorheffing hoog oplopen en een financiële hinderpaal vormen. Hierbij wordt het voorbeeld gegeven van de renovatie van het Klein Begijnhof in de Lange Violettenstraat in Gent.

De voorgestelde toevoeging aan artikel 2 heeft als doel in deze gevallen voor de duur van de werken kwijtschelding of proportionele vermindering te verlenen. Om misbruiken te vermijden, wordt de kwijtschelding of proportionele vermindering beperkt tot werken uitgevoerd door een socialebouwmaatschappij of in opdracht van een openbare overheid én dient de renovatie of verbouwing een sociaal of cultureel doel te beogen. Bovendien worden enkel onroerende goederen die bestemd zijn voor bewoning in aanmerking genomen.

3. Er wordt een amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Stefaan Platteau, Lucien Suykens, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke, dat ertoe strekt de bij 3° voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt :

"3° kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing verleend voorzover het belastbaar inkomen ingevolge artikel 15 kan worden verminderd ;"

Voor de duidelijkheid wordt de voorgestelde tekst van artikel 257, § 2, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 opgesplitst in 2 amendementen (nrs. 2 en 3).

Het amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Ingevolge de aanneming van het meest verstrekkende amendement (nr. 2) wordt amendement nr. 1 door de indieners ingetrokken en hernomen als subamendement nr. 4 op amendement nr. 3 (creatie van artikel 2bis), weliswaar met een aantal wijzigingen.

Het aldus geamendeerde artikel 2 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2 bis (nieuw)

1. Er wordt een amendement nr. 3 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Stefaan Platteau, Lucien Suykens, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke, dat ertoe strekt een artikel 2bis in te voegen dat luidt als volgt :

"Artikel 2 bis

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt in artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 2bis. Er kan geen kwijtschelding of proportionele vermindering worden verleend als het onroerend goed langer dan 12 maanden niet in gebruik is genomen, rekening houdende met het vorige aanslagjaar. Deze bepaling is echter niet van toepassing op :

- 1° een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed, opgenomen in een onteigeningsplan ;
- 2° een onroerend goed waarvan door toedoen van een ramp, overmacht, een lopende gerechtelijke of administratieve procedure of onderzoek of een niet-afgehandelde procedure van erfenis de belastingplichtige zijn zakelijke rechten niet kan uitoefenen. De onroerende voorheffing is opnieuw verschuldigd vanaf 1 januari van het aanslagjaar volgend op het jaar waarin de omstandigheden die het vrij genot van het onroerend goed belemmerden, wegvallen. " . "

In de verantwoording bij dit amendement wordt gesteld dat de toevoeging van het begrip overmacht aan de lijst van de bestaande uitzonderingen op het principe van de twaalfmaandenregel, als gevolg heeft dat de onproductiviteit van het kwestieuze onroerend goed, veroorzaakt door omstandigheden die niet gewild zijn door de belastingplichtige, aanleiding kan geven tot een kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing, ook al duurt de periode van onproductiviteit langer dan twaalf maanden.

De invoering van het algemeen begrip "overmacht" is te verkiezen boven een exhaustieve lijst van situaties en omstandigheden die aanleiding geven tot een versoepeling van de verbodsbepaling.

De bewijslast ligt wel bij de belastingplichtige. Het is de belastingplichtige zelf die zal moeten aantonen dat de onproductiviteit een gevolg is van een gebeurtenis onafhankelijk van zijn wil, en die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is.

Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de kritiek die op de Vlaamse regelgeving werd geuit door het Arbitragehof (arrest nr. 22 van het Arbitragehof van 1 maart 2001). Dit hof stelt immers dat de Vlaamse regelgeving de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre "... de vermindering van de onroerende voorheffing waarin artikel 257,

4° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorziet, niet wordt toegekend aan eigenaars van leegstaande en goed onderhouden woningen van wie de woning leegstaat om redenen die onafhankelijk zijn van hun wil. " .

Ook wordt het begrip administratieve procedure in de tekst opgenomen. Zo kan worden tegemoetgekomen aan een situatie waarbij de onproductiviteit te wijten is aan bijvoorbeeld het uitblijven van een gemeentelijke beslissing omtrent een bouw aanvraag.

De invoeging van het artikel 2bis strekt ertoe het principe en de uitzondering in één enkel artikel onder te brengen, om de duidelijkheid en de transparantie van de regelgeving te verhogen.

De heer André Denys leest in de toelichting bij dit amendement dat het begrip administratieve procedure ook het wachten op een bouwvergunning dekt. Vraag is of dit ook geldt voor een Bijzonder Plan van Aanleg (BPA) dat in opmaak is ?

De Commissie is van oordeel dat het begrip administratieve procedure in elk geval alle daden van de overheid dekt, dus ook de daden van een gemeente in het kader van een BPA.

2. Op dit amendement nr. 3 wordt een subamendement nr. 4 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Erik Matthijs en Johan De Roo, dat ertoe strekt in amendement nr. 3 tussen 1° en 2° een 1°bis in te voegen, dat luidt als volgt :

"1°bis een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed, in renovatie of verbouwing met sociaal of cultureel doel, uitgevoerd door een socialehuisvestingsmaatschappij of in opdracht van een overheid. De onroerende voorheffing is opnieuw verschuldigd vanaf 1 januari van het jaar volgend op het einde van de werken. " .

Dit subamendement herneemt het amendement nr. 1 op artikel 2, dat werd ingetrokken na de stemming van amendement nr 2. Er zijn wel 2 verschillen met amendement nr. 1 :

- het woord "openbare" wordt geschrapt wegens overbodig ;
- de zin : "Het goed dient bewoning als bestemming te hebben." wordt eveneens geschrapt.

De *minister-president* verklaart het eens te zijn met subamendement nr. 4, maar kent de begrotings-

weerslag niet. Verder roept hij het advies in van de directeur-generaal van ABAFIM, de heer Hedwig Vanderborght, over dit amendement.

De heer *Hedwig Vanderborght* zegt dat het om een opportuniteitskwestie gaat. Eenmaal in een decreet opgenomen is dit probleem geregeld. Vraag is alleen of het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden. Ook privé-promotoren kunnen nobele initiatieven nastreven. Het is niet uit te sluiten dat een van hen een geding inleidt bij het Arbitragehof.

De heer *André Denys* vraagt waarom privé-promotoren per se moeten worden uitgesloten van deze kwijtschelding of proportionele vermindering temeer daar het decreet dreigt het gelijkheidsprincipe te schenden ?

De heer *Johan de Roo* heeft zijn subamendement nr. 4 uit voorzichtigheid beperkend ingevuld om de budgettaire weerslag ervan te beperken. Het is bovendien niet zo – zoals de heer *André Denys* vreest – dat de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) uit deze regeling financieel voordeel halen. Ze zijn immers geen eigenaar. De werken worden uitgevoerd door de SHM in opdracht van de eigenaar die ook de onroerende voorheffing betaalt.

De *minister-president* formuleert een aantal bedenkingen bij voorstellen van commissieleden om meer uitzonderingen toe te staan op de betaling van onroerende voorheffing :

- a) de *minister-president* kent de begrotingsweerslag niet van deze voorstellen voor de Vlaamse begroting, noch kent hij de nog veel belangrijkere begrotingsweerslag voor steden, gemeenten en provincies ;
- b) de Vlaamse regering heeft er zich toe verbonden geen maatregelen meer te treffen die een weerslag hebben op de gemeenten zonder te meten wat het effect zal zijn op steden en gemeenten ;
- c) "in opdracht van een overheid" staat in het eerste subamendement nr. 4 van de heer *Johan De Roo* en *Erik Matthijs*. Dit betekent voor de *minister-president* dat PPS-projecten die voldoen aan de voorwaarden vermeld in het subamendement kunnen vrijgesteld worden van OV.

De heer *André Denys* vraagt verdere verduidelijking bij het subamendement nr. 4 : betekent de aanvaarding van dit amendement dat een project zoals de renovatie van de oude brouwerij in Zulte enkel en alleen door een socialehuisvestingsmaat-

schappij kan worden aangepakt en niet door een privé-promotor ?

De *minister-president* antwoordt dat het ook kan gebeuren in opdracht van een overheid. Punt is wel dat de gemeente op dat moment haar eigen inkomsten doet dalen.

De heer *André Denys* vraagt waarom men de privé-promotoren blijft uitsluiten van deze kwijtschelding of proportionele vrijstelling.

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, stelt dat men de fiscale spitstechnologie niet decretaal moet aanmoedigen. De spreker vreest voor belastingvermijding.

De heer *Lucien Suykens* is het eens met dit amendement omdat het gaat om renovatie of verbouwing met sociaal of cultureel doel. Voor de SP is dit een belangrijk element.

De heer *Marc van den Abeelen* stipt verder aan dat bouwpromotoren alle kosten die zij maken fiscaal kunnen inbrengen, wat een overheid uiteraard niet kan.

De heer *André Denys* stelt dat de commissievoorzitter hier een punt heeft.

De heer *Johan De Roo* is van mening dat de zinsnede "sociaal of cultureel doel" van groot belang is, zoniet is het hek van de fiscale dam.

3. De heer *Hedwig Vanderborght*, directeur-generaal, merkt op dat de huidige regeling erin bestaat de maatschappijen te stimuleren om snel te renoveren. Het gevaar dreigt dat, zoals subamendement 4 geschreven is, renovatie nu gaat aanslepen. Er is geen prikkel om de werken snel door te voeren.

De heer *Vanderborght* suggereert de mogelijkheid een bepaling in te voegen waarin wordt opgelegd dat de renovatieplanning aan de overheid ter goedkeuring wordt voorgelegd en dat de uitvoering van deze planning wordt opgevolgd.

De heer *Erik Matthijs* vraagt welke administratie dit gaat controleren ?

De heer *Vanderborght* meent dat dit ABAFIM moet zijn.

De heer *Erik Matthijs* meent dat het beter is van een tijdslimiet in te bouwen.

Op het subamendement nr. 4 wordt dan ook een tweede subamendement nr. 5 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, André Denys, Lucien Suykens en Stefaan Platteau, dat ertoe strekt de laatste zin van het subamendement nr. 4 te vervangen door "*De kwijtschelding of proportionele vermindering kan slechts worden verleend voor een maximale periode van 5 jaar.*".

Subamendementen nr. 5 en nr. 4 en amendement nr. 3 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Na hernummering wordt het ingevoegde artikel 2bis, artikel 3.

Artikel 3

Er wordt een amendement nr. 6 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Stefaan Platteau, Lucien Suykens, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke, dat ertoe strekt artikel 3 te vervangen door wat volgt :

"Artikel 60 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd door de decreten van 19 april 1995 en 7 juli 1998, wordt opgeheven."

In de verantwoording wordt gesteld dat de wijziging aan artikel 3 enkel een technische legistische aanpassing is.

Amendement nr. 6 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Na hernummering wordt artikel 3, artikel 4.

Artikel 4

Er wordt een amendement nr. 7 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 587/3*) ingediend door de heren Stefaan Platteau, Lucien Suykens, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke, dat ertoe strekt artikel 4 te vervangen door wat volgt :

"Dit decreet treedt in werking met ingang van het aanslagjaar 2002."

In de verantwoording wordt gesteld dat het decreet uitwerking heeft met ingang van het aanslagjaar 2002 omdat de uitzonderingsbepalingen (met name de opname in een onteigeningsplan, ramp, gerechtelijke procedure en procedure van erfenis) in de huidige regelgeving nog van toepassing zijn en de terugwerkende kracht bijgevolg overbodig is. Door deze bestaande uitzonderingsbepalingen te integreren in het wetboek van inkomstenbelastingen vermijdt men elke misvatting als zouden deze uitzonderingen zijn opgeheven.

Anderzijds is de terugwerkende kracht ook niet wenselijk omdat situaties van "overmacht" naar het verleden toe zouden moeten bekeken worden, wat tot talloze en moeilijk te beoordelen dossiers aanleiding zou geven.

Amendement nr. 7 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Het artikel 4 wordt na hernummering artikel 5.

D. EINDSTEMMING

Er wordt geen reflectienota aangekondigd.

Het aldus geamendeerde decreet van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 587/1*) wordt unaniem met 10 stemmen aangenomen.

E. WEGSTEMMEN REFLECTIETERMIJN

De reflectietermijn, zoals voorzien in artikel 56 van het reglement, wordt unaniem met 10 stemmen weggestemd.

De verslaggever,

De voorzitter,

Erik MATTHIJS

Marc VAN DEN ABELEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt in artikel 257, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals ingevoegd bij het decreet van 9 juni 1998, 3° vervangen door wat volgt :

"3° kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing verleend voorzover het belastbaar inkomen ingevolge artikel 15 kan worden verminderd."

Artikel 3

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt in artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 2bis. Er kan geen kwijtschelding of proportionele vermindering worden verleend als het onroerend goed langer dan 12 maanden niet in gebruik is genomen, rekening houdende met het vorige aanslagjaar. Deze bepaling is echter niet van toepassing op :

- 1° een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed, opgenomen in een onteigeningsplan ;
- 2° een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed in renovatie of verbouwing met sociaal of cultureel doel, uitgevoerd door een sociale-huisvestingsmaatschappij of in opdracht van een overheid. De kwijtschelding of proportionele vermindering kan slechts worden verleend voor een maximale periode van 5 jaar ;
- 3° een onroerend goed waarvan door toedoen van een ramp, overmacht, een lopende gerechtelijke of administratieve procedure of onderzoek of een niet-afgehandelde procedure van erfenis de belastingplichtige zijn zakelijke rechten niet kan uitoefenen. De onroerende voorheffing is opnieuw verschuldigd vanaf 1 januari van het aanslagjaar volgend op het jaar waarin de omstandigheden die het vrij genot

van het onroerend goed belemmerden, wegvallen."

Artikel 4

Artikel 60 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd door het decreet van 19 april 1995 en 7 juli 1998, wordt opgeheven.

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking met ingang van het aanslagjaar 2002.
